

έκτος τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου, τοῦ κυαμοφάγου, ὑπήρξεν καὶ ἄλλοι Πυθαγόραι, ὡν εἰς Ζεκύνθιος, συγγραφεὺς καὶ διδάσκαλος τῶν ἀπορρήτων τῆς φιλοσοφίας. «Ἐρ' οὖ καὶ τὸ αὐτὸς ἔφα παροιμιακῶς εἰς τὸν βίον ἦλθε, λέγει δὲ Δαέρτιος (1). Ή ἐπανόρθωσις αὕτη κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον εἶναι ἀναγκαῖς καθ' ὅσον τὸ παράδειγμα τῶν Ζεκυνθίων μαθητῶν τοῦ Ζεκυνθίου Πυθαγόρου ἔτι καὶ νῦν ἀκολουθοῦσιν ὁ λαός τῆς Ζεκυνθίου,—οὐχὶ μὲν ἀληθῶς ἐπὶ φιλοσόφων, ὃλλ' ἐπὶ πολιτικῶν,— λέγοντες, κατὰ γενεὰς, χθές μὲν καὶ πρώην Μαρτινέργος, Ρόμας ἢ Δομεγίηνης, σήμερον δὲ Καρατακτῖος ἔφα.

Σ.

Π Ε Ρ Ι
ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΟΥ
ΒΟΕΣΤΑΛΛΕΡΙΟΥ.

(Τέλος. ίδε φύλλ. 462.)

Fol. γ. Διονυσίου τοῦ περιηγητοῦ τὰ πάντα μεθ' ἐρμηνείας. Γεωργίου Λαζαρίου Κυπρίου στίχοι πολιτικοί. Λιθονίου σοφιστοῦ λόγοι. Άριστοτέλους μετὰ τὰ φυσικά καὶ μετέωρα καὶ ἄλλα. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἀσκητικά. Τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου ἐρμηνεία εἰς τὸν Ήσαίαν. Άριστάρχου καὶ ἄλλων τινῶν ἐρμηνεία εἰς Οδύσσειαν Όμηρου. Παράρρασις εἰς Ἰλιαδά Όμηρου. Έρμηνεία διαφόρων εἰς τὸν Ἰόν. Άριστοράνους καὶ Εὔριπίδου τινά. Σοφοκλέους καὶ Εὔριπίδου τινά. Φαλάριδος καὶ Βρούτου καὶ ἄλλων ἐπιστολαῖς. Λέβιανοῦ, τοῦ Επικτήτου, διατριβῶν. Έρμηνεία ἀνωνύμου τινὸς εἰς τὰ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου. Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐρμηνεία εἰς τὴν Ἑλλήνερον. Συρικνοῦ εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικά. Η πεντάτευχος. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Μιγανὴ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν τοῦ Άριστοτέλους φυσικήν. Δικησκίου φιλοσόφου περὶ πρώτων ἀρχῶν. Εἰς τετράβιβλον Πτολεμαίου, ἀνωνύμου. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ ἀστρολογίας. Οἰέωνος Λαζαρίδειας εἰς τὸ πρῶτον τῆς Πτολεμαίου μαθηματικῆς. Πάππου Αλεξανδρέως ὑπόμνημα εἰς τὸ ἐ τῆς συντάξεως περὶ κατασκευῆς ἀστρολαβίου ὀργάνου καὶ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ. Κλεομήδους ἀστρονομία. Αράτου φαινόμενα.

Fol. δ'. Κλεομήδους ἐξήγησις ἐν τοῖς τοῦ οὐρανοῦ σφικτοῖς. Πλουτάρχου παραλλήλων βίουν. Πρόκλου Λυκίου Πλατωνικοῦ διαδόχου περὶ τοῦ τίνα χρή καὶ πόσα πρὸ τῆς συναναγνώσεως τῆς πολιτείας κεφαλαιαῖς διαρθρώσειν τοὺς δρῦμας ἐξηγουμένους αὐ-

τὴν. ἐξήγησις ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς ἀποτελεσματικὴν Πτολεμαίου. Παύλου Αλεξανδρέως περὶ οἰκοδεσποτείας. Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἐρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ Ιωάννην εὐαγγέλιον. Έρμηνεία τινὸς ἀνωνύμου εἰς τὰ εὐαγγέλια ἀνευ ἀρχῆς καὶ τέλους. Εὐαγγέλιον Βασιλικὸν, γράμματα ἐκείνου τοῦ κυρίου Χαρίτωνος ὥραῖον λίκν. Βασιλείου τοῦ μεγάλου δριλίας. Ασπασίου εἰς ἡμίκα Άριστοτέλους. Θεμιστίου παράρρασις εἰς ἀποδεικτικὰ καὶ φυσικὰ καὶ περὶ ψυχῆς, περὶ ὅπνου καὶ ἐγρηγόρσεως, καὶ περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως, περὶ ἐνυπνίων καὶ περὶ τῆς καθ' ὅπνον μαντικῆς τοῦ Άριστοτέλους. Διεῖδ φιλοσόφου ἐρμηνεία εἰς τὰς πέντε φωνὰς Πορφυρίου καὶ εἰς τὰς τοῦ Άριστοτέλους δέκα κατηγορίας. Έξήγησις διαρρόων εἰς τὰς βασιλείας. Εὐαγγέλια τὰ τέσσαρα. Γεμιστοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπὲρ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ. Ἰσχάκ Μονχοῦ τοῦ Αργυροῦ ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων.

Fol. ε'. Περὶ ζώων ἐδιότητος καὶ περὶ φυτῶν διὰ στίγμων ἐκμετικῶν, πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην Κύριον Δέργιον. Αλεξανδρου Αφροδισίως ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν ἐθικῶν αὐτοῦ προβλημάτων σχόλιον ἐν διαλόγῳ, περὶ τοῦ εἰ πάντα γίνοιτο καθ' εἰμαρμένην, ἀναιρεῖσθαι τὸ δυνατόν τε καὶ ἐνδεχόμενον. Αθανασίου τοῦ μεγάλου, ἀρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας, διάλογος ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ πρὸς Αἴρειον τὸν δυσεβῆ. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος πρὸς Σεραπίωνα ἐπίσκοπον. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ Αμμοῦ μονάζοντα. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐννάτης ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ρουφιανὸν ἐπίσκοπον. Κανόνες τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καιταρείας καὶ Καππαδοκίας, πρὸς Αμφιλόχιον, ἐπίσκοπον Ἰκονίου. Έρμηνεία εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας τοῦ Ζωνικᾶ. Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τοῦ κζ'. κερχλαῖου τῶν περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Αμφιλόχιον. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαῖς δογματικαὶ κεῖται πρὸς Αμφιλόχιον. Τοῦ μεγάλου Αθανασίου διολογία τῆς καθολικῆς πίστεως, ἡνὶ ἔδωκε πρὸς Ιούλιον πάπαν Ρώμης. Τοῦ αὐτοῦ διάλογος πρὸς Μανιχαίους. Έρμηνεία διαφόρων διδασκαλῶν εἰς τὸ κατὰ Ιωάννην ἄγιον Εὐαγγέλιον. Λεξικὸν τοῦ ἀγίου Ιωάννου τοῦ Δημασκενοῦ.

Fol. ζ'. Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Γεωργίου τοῦ Γεωργίου περὶ ἀρετῶν. Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰώνιφ εὐεσθοῦς βασιλέως, τῆς ἐν ὅλοις βιβλίοις καὶ πάσῃς νομοθεσίᾳ πραγματευομένης αὐτῷ παραλλήλου συναγωγῆς καὶ συντάξεως. Προκοπίου σοφιστοῦ, Γρηγορίου τοῦ Νίκαιας, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Εὐαγγορίου, Διδύ-

μου, Νείλου καὶ ἄλλων πολλῶν ἐρμηνείας εἰς τὰ τοῦ Σολομῶντος τέσσαρα βιβλία. Ἀριστοτέλους πολιτικῶν βιβλία γ'. Πραξιπόστολος. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐπιστολαὶ ΤΚ'. Τετραευάγγελον. Τοῦ Μανατσῆ χρονικόν. Οὐκέτι βιβλίον καὶ γραμματικής. Βοετού ποιητικά μεθ' ὀραίας ἐρμηνείας. Ομήρου γένος διὸ στίχων πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων τινές. Τετραευάγγελον καὶ πραξιπόστολος. Θρηγένους φιλοκαλία. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἔξανταρος. Γρηγορίου Νύσης εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευήν. Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, ἐρμηνείας τὴν ἀποκάλυψιν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Λουκιανοῦ λόγοι, ἥγουν διάλογοι. Βιβλίον ἐκκλησιαστικόν.

Fol. 7. Νικήτα, Μητροπολίτου Ἱρρηλείας, ἐρμηνείας εἰς τὸν θεολόγον. Άι τοῦ Χρυσοστόμου ὅμιλοι. Ἐρμηνεία διαφόρων διδασκαλῶν εἰς τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια. Ἐρμηνεία διαφόρων εἰς τὸν ψαλτήρα. Ή περίφημος βιβλίος τοῦ Χρυσοστόμου, ἥγουν οἱ μαργαρῖται. Λόγοι Ερραῖμον Σύρου. Δέοντος, δεσπότου Ρωμαίων, τακτικὰ καὶ πολεμικά. Ἀσκληπιοδότου κεφάλαια τακτικά. Οὐρθικίου τακτικὰ στρατηγικά. Ἀρριανοῦ τέχνη τακτική. Ἀθηναίου περὶ μηχανικάτων πρὸς Μάρκελλον. Βίτωνος κατασκευαὶ πολεμικῶν ὅργανων καὶ καταπελτικῶν. Ἡρωνος χειροβολίστας κατασκευὴ καὶ συμμετρία. Ἡρωνος Κτησίου βελοποιία. Ἀπολλοδώρου πολιορκητικά. ἐκ τῶν Φίλωνος βελοποικῶν λόγοι δὲ καὶ δέ. Λόγος πῶς δεῖ πολεμεῖν τὸν στρατηγόν. Διοφάντου Ἀλεξανδρέως ἀριθμητικὰ μετ' ἔξηγήσεως τοῦ Πλανούδου. Θεολογούμενα τῆς Ἀριθμητικῆς. Κλήμεντος τοῦ στρωματέως ἐρμηνείας εἰς δητά τινα εὐαγγελικά.

Fol. 8. Ἐρμηνεία ἀνωνύμου εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχους. Πρόκλου Πλατωνικοῦ διαδόχου εἰς τὸν τοῦ Πλάτωνος Παρμενίδην βιβλία ζ'. Ἐρμηνεία εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἐν Καρθαγένῃ ἀγίας συνόδου, τοῦ Ζωναρχῆ. Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνείας εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἐν Ἀγύρῳ ἀγίας συνόδου. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνόδου κανόνας. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς τῆς ἐν Γάγγρᾳ συνόδου. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς τῆς ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ συνόδου. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς τῆς Οἰκουμενικῆς ἑβδόμης ἀγίας συνόδου κανόνας. Τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Νύσης τὰ πάντα. Τῆς ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τρίτης συνόδου τὰ πρακτικά. Θεοδωρίτου περὶ ὅλης τοῦ κόσμου. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς καὶ ἄλλων τινά. Μάρκου, τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου τίνι τρόπῳ ἐδέξατο τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξιωματικό δῆλωσις τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ γενομένης ὁγδόνης συνόδου. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς καρδιναλίους καὶ ἄλλους διδασκαλους πρὸς τὸν αὐτοῖς δοξαζόμενον καθαρτήριον πῦρ, Γρηγορίου

τοῦ θεολόγου τετράστιχο μεθ' ἐρμηνείας. Δικιδ φιλοσόφου. Τῆς ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς συνόδου τὰ πρακτικά. Νικηφόρου τοῦ Ξενθοπούλου ἐρμηνείας εἰς τὸν ψαλτήρα.

Fol. 9. Αὐτολύκου περὶ ἐπιπολῶν καὶ δύσεων πρῶτον. Πλατίνου τινά. Ἀριστείδου Κοιντιλίνος περὶ μουσικῆς. Μανουὴλ Βρυζίνου ἀρμονικῶν. Δικιδ φιλοσόφου ἐρμηνείας εἰς τὰς τοῦ Ἀριστοτέλους κατηγορίας. Πρόκλου Πλατωνικοῦ διαδόχου εἰς τὴν Πλάτωνος θεολογίαν. Τοῦ αὐτοῦ θεολογικῆς στοχειώσεως. Ἐρμείου φιλοσόφου εἰς τὸν Πλάτωνος Φιλόρον βιβλία τρία. Ἐρμείου τοῦ αὐτοῦ εἰς Φαΐδρον βιβλίον ἀ. Πλάτωνος δύπαντα. Περὶ προπαρασκευῆς εὐαγγελικῆς. Ἀριστάρχου γραμματική. Ἰωάννου τοῦ Ζωναρχῆ ἔξηγησις εἰς τοὺς κανόνας Γρηγορίου τοῦ Νύσης. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κανόνας Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κανόνας Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κανόνας Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κανόνας Διονυσίου Ἀλεξανδρείας. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κανόνας Πέτρου Ἀλεξανδρείας. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κανόνας Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ. Ἐνωσις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας γεγονούίας παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ρωμανοῦ. Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων πρὸς τὸν βασιλέα Ἀντίοχον. Τοῦ μεγάλου Κυρίλλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. . . .

Fol. 10. Πρόκλου διαδόχου ὑποτόπωσις ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. Λυκόρρονος Ἀλεξάνδρα, Νικάνδρου Θηριακά. Πινδάρου τὰ πάντα. Ἐρμηνεία Ἰσακίου τοῦ Τζέτζου εἰς τὰ Ἀράτου, Λυκόρρονος, Πινδάρου, Νικάνδρου, καὶ εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. Ἰσακράτους, Λασίου, Πλούταρχου, Πλάτωνος, Ἀριστοτέλους, Ἀπολλωνίου Τυανέως, Κέρητος, Ὄρου, Ἀπόλλωνος, Νικηφόρου Γρηγορᾶ, Γεωργίου τοῦ Γερμιστοῦ, Θεοφράστου καὶ ἔτερη. Νικομάχου τοῦ Γερρασηνοῦ ἀριθμητικά. Εὐκλείδου γεωμετροῦ στοιχεῖα ἐκ τῆς ἐκδόσεως Θέωνος. Βιβλίον ἐκκλησιαστικόν. Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν καὶ τοπικῶν. Φωτίος περὶ εἰδῶν καὶ γενῶν. Συνεσίου περὶ βασιλείας εἰς Ἀρκάδιον. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Δίωνος βίου καὶ περὶ προνοίας. Ἰσαὰκ Ἀργυροῦ μέθοδος, λογικωτέρα τῶν ἑλικῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων καὶ τῶν τούτοις ἐπομένων. Βιβλίον Ιατρικὸν, θεραπεῖα διάφορος ἐν συνδρεῖς καὶ ἔτερη πολλά. Αετίου βιβλία ἡ. Σύνοψις τῶν τριῶν βιβλίων Ὁρειθυσίου, λέγω δὲ τῆς πρὸς Ἰουλιανὸν καὶ πρὸς Εὐστάθιον καὶ τῶν θεραπευτικῶν βιβλίων Γαληνοῦ καὶ Ἀρχιγένους καὶ Ρούφου καὶ ἔτερων τινῶν ἀρχαίων ἐπισήμων. Γαληνοῦ πρὸς Πίσωνα περὶ Θηριακῆς. Πεδακίου Διοσκορίδου ἀναζαρθέως περὶ ὅλης Ιατρικῆς βιβλία ζ'. Συριανοῦ εἰς

τὰ μετὰ τὰ φυσικά. Πλωτίνου τινά. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέω; κατὰ τῶν τοῦ Πρόκλου οἱ ἐπιγειρμάτων. Εἶτερον βιβλίον Διοσκορίδου Ἀναζαρβέως.

Fol. 11 Θεογονίχ καὶ ἀσπίς Πίσιόδου. Ἐπιστολὴ καὶ Φαλάρίδος καὶ Βρούτου καὶ Ἀπολλωνίου Τυχών. Περὶ τῶν πέντε διαλέκτων, πόθεν καὶ ἐκ τίνων αἱ διάλεκτοι. Μέρωδιανοῦ περὶ ἔγκληνομένων καὶ ἔγκλιτικῶν καὶ συνεγκλιτικῶν μορίων. Τῆς Οἰκουμενικῆς πρώτης συνόδου τὰ πρακτικά. Πρόκλου Πλατωνικοῦ διαδόχου εἰς τὰ δ' σταιγεῖς Εὐκλείδου. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Εὐκλείδου κατοπτρικά. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Εὐκλείδου φαινόμενα. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ πρὸ τῶν Εὐκλείδου διπτικῶν. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ τοῦ Εὐκλείδου δεδομένα. Μοσχίωνος περὶ γυναικείων παθῶν. Ἀριστείδος φήτορος λόγοι ιθ'. Σέξτου Ἐμπειρικοῦ περὶ πασῶν τῶν μαθήσεων βιβλίον ἡ. Ἀπολλωνίου Ραδίου ἀργοναυτικά. Ἀράτου φυνόμενα. Νικάνδρου Θηριακά. Ἀρθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα. Εὔμογένους ῥητορική. Η νέα γραφή. Περὶ πολέμου Τροίας ἀνωνύμου ατίχοι. Ἀρσενίου Μονεμβασίκης συνθήκη Ἰωνίᾳς. Κυρίλλου λαζαρίνη. Οππιανοῦ ἀλιευτικὴ μεθ' ἔρμηνίας Σοφοκλέους τραγῳδίαι μεθ' ἔρμηνίας. Ήσιόδου ἔργα καὶ ὑμέραι μεθ' ἔρμηνίας.

Fol. 12. Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου περὶ φύσεως πετεινῶν καὶ ἔρπετῶν. Περὶ κύκλων ἑλίου καὶ σελήνης ἀδήλου. Νεματίου Ἐπισκόπου Ἐμέστος λόγος κεφαλαιώδης περὶ φύσεως ἀνθρώπου. Νείλου τοῦ Καβενέλλα κατὰ Λατίνων. Φλαβίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἀλώσεως σὺν διαλόγοις Λουκιανοῦ καὶ Φαλάριδος καὶ Βρούτου ἐπιστολαῖς. Εὔδημου φήτορος περὶ ῥητορικῶν λέξεων. Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου λογικὴ σὺν ἔρμηνίᾳ. Βασίου φιλοσόφου εἰς τὴν διαλεκτικὴν τέχνην. Γαληνοῦ πλείστα καὶ περὶ οὔρων πραγματείᾳ ἀρίστη. Παρμενίδου τοῦ σοφωτάτου τινά. Ἀλὴ ἐμπνη τοῦ Σινᾶ, παρ' Ἰταλοῖς δὲ Ἀντζηνάνου τινά. Ζαχαρίου ἀρκτουρού τοῦ σοφωτάτου περὶ τέχνης Ιατρικῆς βιβλίον ἡ. Τοῦ αὐτοῦ ἔτερα. Ἀρμενοπόλου ἔξαριθλος σὺν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς κανόσαι. Πρόκλου ἔρμηνία εἰς τὰ Εὐκλείδου στοιχεῖα. Δημοσθένους λόγος Ὀλυνθίακοι καὶ Φιλιππικοί. Ἰπποκράτους πάντα. Λεξικὸν κατὰ στοιχείων ἀνωνύμου. Τοῦ σοφωτάτου Νικολάου Μυρεψοῦ ἀντίδοτος ὄντα. Ἀλεξανδρινὰ στοιχεῖα κδ. Διοσκορίδου ἀπλῶν δυνάμεων τῶν φρεμάτων. Ὁρεινίσου περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν Ιατρικῶν. Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου καὶ περὶ τοῦ πᾶς συνέστηκεν ὁ κόσμος, ωραῖον.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ.

Τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀπὸ Λατλαντικοῦ μέχρι Ειρηνικοῦ ωκεανοῦ σιδηροδρόμου, προσπηγόρευσαν ἀγαλλόμενοι πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Αμερικῆς. Τὸ γιγάντειον τοῦτο ἔργον, οὗ τινος ἡ πρὸς τὸ κοινὸν ὀφέλεια ἔσται ἀκαταλόγιστος, τιμῆς βαθαίνως τὸν αἰώνα καθ' θν ἐγένετο καὶ δοξάζει τὸ μέγα Ἡνος τῶν Αμερικανῶν, οἵτινες ἐντὸς βραχέως χρόνου, καὶ μεταξὺ μυρίων δυσκολιῶν, θηγαγον αὐτὸν εἰς πέρας.

Τὸ 1850 ἔτος κατὰ πρῶτον συνελήφθη τὸ σχέδιον τῆς διὰ σιδηροδρόμου ἐνώσεως τῶν δύο ωκεανῶν· ἡ ἐνέργειας ὅμως αὐτοῦ ἡρέζει μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν χρυσωρυχείων τῆς Καλλιφορνίας καὶ τῆς ταχείας προβούτου τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὰ δυτικάς ἐπαρχίας.

Τὸν ίούλιον τοῦ 1863 ἔτους ὁ πρόεδρος τῶν Ομοσπόνδιων ἐπαργιῶν Λίγκολν, ἐνέκρινε τὴν σύστασιν ἐταιρίας, συγκροτηθείστης ἐπὶ τούτῳ, καὶ κερδαλεῖον χρηματικὸν ἔχοντης ἐκ δραχμῶν ἔξακοσίων ἐκτολμυρίων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔργον ἐθεωρήθη ἐθνικὸν, ἡ κυβέρνησις τῶν πολιτειῶν, παρὰ τὰ εἰθισμένα, συνδραμεν αὐτὸν χρηματικῶς. Όνομάσθη δὲ διδηρόδρομος National Pacific railroad, ἡ Εθνικός τοῦ Ειρηνικοῦ σιδηροδρόμους, καὶ ἔχει δύο δικαιέσσεις, ὡς ἡ μὲν πρώτη, ἡ Union Pacific ἀρχομένη ἐν Όμαχῳ περὶ Μισσισιπῆν, λήγει ἐν Όγδεν περὶ Νειράτεαν· ἡ δὲ δευτέρα, ἡ Central Pacific, φέρει ἀπὸ Όγδεν εἰς Σακρομέντον ἐν Καλλιφορνίᾳ, ὃθεν δι' ἑτέρας σιδηρᾶς διδοῦ γίνεται ἡ εἰς Αγ. Φραγκίσκον μετάβασις.

Καὶ ἀπὸ μὲν Όμαχος μέχρις Όγδεν ἡ ὁδὸς ἔχει μῆκος μίλων	1032
Ἀπὸ δὲ Όγδεν εἰς Σακρομέντον	864

Ἔτοι μίλια ἐν δλοις 1896
Η δὲ κυβέρνησις ἐδαψύλευσε τὴν ἐταιρία τὰ ἔξις προνόμια.

ά — Τὸ δικαίωμα τοῦ διέρχεσθαι διαρεάν διὰ τῶν γαιῶν αἴτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν πολιτείαν.

β' — Τὰς γαίας δι' ᾧ διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος.

γ' — Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν, τῇ ἐγγυήσει τοῦ δημοσίου, διοιογίκῃ πρὸς 6 τοῖς 0%, καὶ ταύτας κατὰ λόγον τοῦ μήκους καὶ τῶν δυσκολιῶν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἢτοι ὅπου τὰ μίλια είναι πλείστα καὶ αἱ δυσχέρειαι ἀνώτεραι, ἐκεῖ καὶ τῶν δρυολογιῶν 5 ἀριθμὸς είναι μείζων. Εἴξεδόθησαν δὲ τοιχύται διὰ 360 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Καὶ δικαὶ ἦλθεν ὡραῖον καθ' ἣν ὑπῆρξε στάρησις κεραλαίων. Αἱ δυσκολίαι τῆσαν ἀπερίγραπτοι καὶ ἀπειροι, τὸ ἀποβησόμενον ἀβέβδιον, καὶ ὁ ἐμφύλιος